

РЕШЕНИЕ

№ 1583

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10055** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Д. Г. срещу Решение от 20.08.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114 състав по НАХД № 17379/2019 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление (НП) № 4534 от 22.10.2019 г. на Заместник – началника на 01 Районно управление към Столична дирекция на вътрешните работи (РУ-СДВР), с което е наложено административно наказание – глоба в размер на 1 000 лв. на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ), за извършено нарушение на чл. 21, т.8 от ЗООРПСМ.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност, необоснованост, неправилно приложение на материалния закон и допуснати нарушения на процесуалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т.2 НПК, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че не са ангажирани категорични доказателства относно авторството на деянието, тъй като по делото не е назначена лицево – идентификационна експертиза, която да установи нарушителя. Като процесуално нарушение сочи и обстоятелството, че СРС не се е произнесъл по всички възражения

в жалбата подадена пред него. Сочи, че в НП не е посочена коя от всички хипотези на чл. 21, т.8 от ЗООРПСМ е нарушена. Описаното в НП нарушение не отговаря на посочената в закона квалификация, тъй като не е установено Г. да е отправял неприлични жестове и знаци и да е имал твърдяното „особено вулгарно поведение“. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което да се отмени НП.

Ответникът – Заместник – началник на 01 РУ-СДВР, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение, с мотиви подробно описани в представените по делото писмени бележки. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а съдебният акт да бъде оставен в сила като правилен. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, ХХ-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите от Софийския районен съд писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице и в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови оспореното решение, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 14.10.2019г., около 22.15 часа по време на футболната среща между националните отбори на България и Англия, проведена на Национален стадион „В. Л.“, с начален час 21.45 часа е извършил противообществена проява /спортно хулиганство/ по ЗООРПСМ, изразяваща се в отправяне на неприлични жестове, които са особено вулгарни, а именно показване на неприличен жест с лявата си ръка /среден пръст / в посока на спортния терен е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева, на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ за нарушение на чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ. Поведението на Г. било заснето и от охранителните камери на националния стадион, и във връзка с направения запис била изготвена експертна справка рег. № 513ек-5856/16.10.2019 г., от която били видни действията на заснетото лице и била удостоверена идентичността му с касатора.

От правна страна съдът е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Нарушението е извършено от обективна и субективна страна, поради което и правилно е ангажирана отговорността на Г. за нарушение на чл. 21, т.8 от ЗООРПСМ.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи. Наказателното постановление за извършеното нарушение е издадено от компетентен орган и в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, т. 8 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява

престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във отправянето на ругатни, други неприлични изрази, жестове и поведение, които са особено вулгарни, както и изрази и скандирания, насаждащи омраза на расова, етническа или религиозна основа.

Не се споделя твърдението в жалбата, че не е конкретизирано коя точно хипотеза на чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ е налице. От събраните в хода на първоинстанционното производство писмени доказателства и от показанията на свидетелите се установява, че касаторът е осъществил вмененото му нарушение по чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ – по време на футболна среща, на която е присъствал, е отправял неприлични жестове, които са особено вулгарни, като е показвал среден пръст с лява ръка по посока на терена.

В хода на извършената проверка по преписка от 15.10.2019 г. на СДВР е възложена и изготвена експертна справка рег. № 513ек-5856/16.10.2019 г., от вещо лице в О. – СДВР, съгласно която при извършеното сравнително изследване на изображенията на лицето от записите на оптичен носител със снимка от АИС БДС на Т. Д. Г., е установено, че на изследваните изображения е заснето едно и също лице – касаторът. На едно от съдържащите се в експертната справка изображения ясно се вижда лице, отправящо неприличен жест, което според вещото лице е Т. Г..

Правилно районният съд е кредитирал показанията на свидетеля М. – полицейският служител, констатирал извършването на деянието от Г., чрез видеонаблюдение и лично разпознаване. Свидетелят е дал ясни и конкретни показания относно начина на установяване на нарушението, като е потвърдил, че е разпознал нарушителя като Г., който познава лично. В тази насока са и сведенията, дадени от свидетеля П. при изслушването му по повод образувана преписка в СДВР, когато е заявил, че на 14.10.2019 г., по време на футболна среща на Националния стадион, от изпратената преписка от СДВР, в която са приложени протоколи и видеонаблюдение е забелязал в трибуните на стадиона мъж на видима възраст 35 г., нормално телосложение, с множество татуировки в областта на шията и врата, облечено с черен суитчър с качулка и тъмна шапка с козирка, високо около 170- 175 см., отправя неприличен жест с лявата си ръка /среден пръст/ в посока на спортния терен. Предвид изложеното, възраженията на касатора, че не са ангажирани категорични доказателства относно авторството на деянието, са неоснователни.

С тези съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл. 63д (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им / чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева - чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл. 1-во АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд-София-град, ХХ-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.08.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 17379 / 2019 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Т. Д. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.